

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0030 van 14 juni 2010
in de zaak 2010/0195/SA/1/0180

In zake:

1.
2.

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Thomas RYCKALTS,
kantoor houdende te Mechelen, Antwerpsesteenweg 16 – 18
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tussenkomende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 10 februari 2010 strekt tot de schorsing en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen op datum van 17 december 2009, waarbij aan de tussenkomende partij een vergunning verleend wordt voor het bouwen van een vrijstaande woning op een terrein, gelegen te Bonheiden, , als bevestiging van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden van 8 oktober 2009: het administratief beroep van de verzoekende partijen en van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar tegen de beslissing van het college wordt niet ingewilligd.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 april 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves LOIX, die verschijnt voor de verzoekende partij is gehoord.

Advocaat Thomas RYCKALTS, die verschijnt voor de tussenkomende partij is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vraagt met een op 12 maart 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 24 maart 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 27 maart 2008 en op 19 februari 2009 weigerde verwerende partij om op het terrein in kwestie vergunning te verlenen voor het bouwen van een woning in vrij traditionele stijl, bestaande uit gevelsteen onder donkere pannen.

In beide gevallen werd geoordeeld dat het terrein deels in woongebied en deels in gebied voor dagrecreatie gelegen was. Het tot het woongebied beperkte deel werd te klein bevonden voor woningbouw.

In de aanvraag van de nu verleende, maar aangevochten vergunning voor een woning onder een licht glooiend groendak, vertrekkend uit het maaiveldniveau aan de straatzijde, duidde de architect met de beschrijvende nota op de problematiek van de grensbepaling tussen beide zoneringen.

Een afdruk van GIS-Vlaanderen, schaal 1/1000, toont aan dat het perceel in kwestie deels in woongebied en deels in gebied voor dagrecreatie gelegen is, maar anderzijds is er het origineel gewestplan, zoals goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, dat lijkt aan te geven dat de grens tussen de kadastrale percelen nrs. 202 en 203 bepalend was als grens tussen woongebied en gebied voor dagrecreatie.

Op basis van rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, die stelt dat een afdruk van de gedigitaliseerde versie (GIS-Vlaanderen) van de bestemmingsplannen niet dienstig kan worden ingeroepen om de bestemming van een perceel volgens het gewestplan te bepalen omdat een dergelijke versie geen eensluidend verklaarde versie is van de bij het gewestplan gevoegde kaartbladen waarop de bestemmingen van de betrokken gebieden worden aangegeven, heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bonheiden op basis van het gewestplan, zoals goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976, geoordeeld dat het kadastraal perceel nr. [REDACTED] volledig in woongebied ligt en op 8 oktober 2009 een vergunning verleend voor de bouw van de woning, volgens de ingediende aanvraag.

In het kader van het administratief beroep heeft [REDACTED], landmeter, op vraag van de tussenkomende partij, op basis van een fotografische projectie van het bestemmingsplan van het gewestplan op het kadasterplan, op 14 december 2009 schriftelijk de grens tussen het woongebied en het gebied voor dagrecreatie bevestigd: het kadastraal perceel nr. 202 is volledig in de woonzone gesitueerd, omdat de grens tussen het recreatiegebied en het woongebied volgens zijn vaststellingen overeenstemt met de grens tussen de kadastrale percelen nrs. 202 en 203.

Met de vaststelling van het feit dat de grens tussen het recreatiegebied en het woongebied overeenkomt met de grens tussen de kadastrale percelen nrs. [REDACTED], is voor de deputatie het eerdere argument van de vergunningverlenende overheid - als zou het perceel wegens te klein niet in aanmerking komen voor woningbouw - komen te vervallen en heeft de deputatie in beroep beslist dat de vergunning terecht verleend werd.

Dit is het thans bestreden besluit.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Het bestreden besluit werd aan de verzoekende partijen betekend bij aangetekende brief van 11 februari 2010.

Het door de verzoekende partijen bij aangetekende brief van 4 maart 2010 ingestelde beroep is derhalve tijdig.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter zitting van 12 april 2010 verklaart de tussenkomende partij voorlopig, dit is tot wanneer de Raad zich ten gronde over het verzoek tot vernietiging zal hebben uitgesproken, geen gebruik te zullen maken van de verleende vergunning.

De verzoekende partij heeft verklaard in dat geval niet aan te dringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partij nog een nuttig effect kan hebben.

Nu de tussenkomende partij, de begunstigde van de bestreden beslissing, zich ertoe verbindt de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak omtrent de vordering tot nietigverklaring, heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partij geen nut meer aangezien de bestreden beslissing in die periode geen nadeel aan de verzoekende partij kan berokkenen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partij zich niet houdt aan de belofte en alsnog de bestreden beslissing zou uitvoeren, kan de Raad door de verzoekende partij op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 juni 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Jan VANHEULE, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jan VANHEULE

Eddy STORMS